

har et særligt Undervisningshospital for Læger i Rigshospitalet, som har et særligt Budget; og dette Budget er, som ærede Medlemmer vil vide, ikke af helt underordnet Betydning i finansiel Henseende. Med disse Bemærkninger ønsker jeg imidlertid ikke at benægte, at Besparelser paa Landbohøjskolens meget store Budget er meget ønskelige; og dersom det under Finanslovens videre Behandling skulde vise sig muligt at foretage Udgiftsnedsættelser, uden at Skolens Virksomhed lider Skade, vil jeg gerne yde min Medvirkning dertil.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich beskæftigede sig særdeles indgaaende med Problemet Sparsommelighed, og jeg ønsker at sige, at vi fra Ministeriets Side naturligvis i høj Grad kan paaskønne, om ærede Medlemmer vilde vise Interesse for Besparelser ikke blot i Ord, men ogsaa i Handling. Men naar det ærede Medlem udtalte, at han havde et levende Indtryk af, at der indenfor Administrationen ikke findes noget Menneske, som virkelig har Interesse for, at man faar Udgifterne sat ned, og at man indenfor Administrationen ikke har gjort sig nogen som helst Bestræbelse for at gennemføre gennemgribende Besparelser — jeg tror, det var saaledes, det ærede Medlem udtrykte sig —, saa var denne Udtalelse holdt i saa stor Almindelighed, at den efter min Erfaring aldeles ikke er berettiget. Det er heldigt og ønskeligt, om der fra Rigsdagens Side maa lyde den stærkeste Opfordring til Administrationen om at spare. Det er rigtigt, at der opmuntres og ansføres til i størst mulig Grad at vise Sparsommelighed; men man kan ogsaa svinge Svøben saa stærkt over de Heste, der skal trække Læsset, at det kan medføre lige det modsatte af det, man ønsker; som Landmand vil det ærede Medlem Hr. Ulrich vide, at en Overdrivelse i den Henseende kan medføre, at det gaar ud over Hestenes Villighed, og at det kan have uheldige Konsekvenser. Jeg tror, at Forholdet er dette, at Rigsdag og Administration maa arbejde sammen, hvis Sparsommelighed skal gennemføres. Er der Fejl at rette, findes de ikke udelukkende hos den ene Part, og det fremmer ikke Formaalet, om de to Parter i Samarbejdet kun stiler hen imod at rette Bebrejdelser mod hinanden.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich kom i sine finansielle Betragtninger ind paa forskellige Poster ogsaa under Landbrugsministeriets Budget, og han udtalte sig navnlig meget udførligt om Statsskovenes Indtægter og Udgifter. Det ærede Medlem udtalte sin Forundring over de i Forslaget

opførte Summer og følte sig fuldt forvisset om, at Statsskovenes Budget, som det her er forelagt, ikke vilde kunne holde. Jeg vil gerne benytte denne Anledning til her at sige, at det ærede Medlem har fuldkommen Ret. Udarbejdelsen af Statsskovenes Budget maa bygges op paa Indberetninger fra de forskellige Distrikter og disse Indberetninger paaabegyndes paa et forholdsvis tidligt Tidspunkt. Budgettet er derfor i Tider som disse med saa voldsomme Prissvingninger, som vi har haft, allerede forelå, naar Finanslovsforslaget fremsættes. Det er rigtigt, at baade Indtægterne og Udgifterne i dette Budget er opført med alt for store Beløb. Umiddelbart før det skulde gaa i Trykken, overvejede jeg, hvorvidt det var heldigt, at der foretoges en Reduktion baade paa Indtægtssiden og Udgiftssiden, eller om det ikke var bedre at vente med denne Reduktion, indtil man med noget større Sikkerhed kunde vide, hvordan det vilde blive. Jeg har valgt det sidste, og jeg har indsat i Anmærkningerne følgende, som jeg skal tillade mig at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa. Der staar under § 1, a. (Sp. 577—78): „Naar Indtægten ved Salg af Skovningseffekter er budgetteret højere end for Finansaaret 1921—22, uagtet Hugstmassen, grundet paa de foregaaende Aars stærke Hugst, har maattet nedsættes noget, skyldes det, at Gennemsnitspriserne — beregnet som Middeltal af de sidste 3 Finansaars Priser — er steget betydeligt. Da imidlertid Priserne paa omtrent alle Effekter, paa hvilke der ikke har været fastsat Maksimalpriser, er nedadgaaende, vil det være tvivlsomt, om Budgetforslagets Priser vil kunne erholdes og derigennem den budgetterede Indtægt opnaas“. Og endvidere er der under „Udgifter“ i Anmærkningerne bemærket følgende: „Som Grundlag for de budgetterede Arbejdsudgifter er lagt de i Overenskomsten af 7. September 1920 vedtagne Priser, der er ca. 22 pCt. højere end de for Finansaaret 1921—22 beregnede. Men ligesom det i Anmærkningerne til § 1, II. A. 1. a. er bemærket, at Indtægten ved Salg af Skovningseffekter kan forventes at ville blive mindre end anslaaet, saaledes er det samme Tilfældet med Udgifterne, og man forbeholder sig derfor at stille Ændringsforslag, naar Forholdene bedre kan overses“.

Jeg har fra Direktoratet for Statsskovvæsenet for nylig modtaget et Overslag over, hvor meget Indtægts- og Udgiftsposter med de nuværende Prisforhold som Grundlag kan tænkes at maatte nedsættes,